

Nysocialismen

Vårens politiska liv har handlat om annat än politik i så måtto att de frågor som dominerat intresset i massmedia och ute hos allmänheten varit diverse händelser och s k affärer, där de politiska förtecknena inte alltid varit klara. Hit hör den trista förvirringen kring Palmeutredningen, hit hör den följetongsartade Boforsaffären, bankdonationer och KU-förhör. De socialdemokratiska statsråden har haft det besvärligt! Deras ämbetsutövning, och brist på sådan, har inte precis framträtt i någon smickrande dager. Men också oppositionen har haft svårt att få uppmärksamhet för sitt budskap.

Ideologiska skiljelinjer

Under riksdagens sista vecka före sommaruppehållet ryckte de ideologiska stridsfrågorna återigen i förgrunden. På onsdagen debatterades regeringens straffskatt på vinstandelssystem, och på torsdagen hastade regeringen fram sitt förslag syftande till att stoppa kommunernas försäljning av lägenheter i allmännyttan till enskilda.

Båda dessa frågor innehåller stort politiskt sprängstoff. Å ena sidan står vanliga människors önskan att få vara delaktiga i vinstandelssystem och få äga den egna bostaden, den må sedan bestå av en lägenhet eller ett småhus. Å andra sidan står den socialdemokratiska rörelsens dogmer om det kollektiva ägandets och den solidariska lönepolitikens välsignelser.

Det var länge sedan som finansminister Feldt gjorde ett så stelt och föga övertygande framträdande som i vinstandelsdebatten. De socialistiska teorem, som han

förde fram som försvar för straffskatten, hade ingen trovärdighet inför den verkliga de borgerliga kunde peka på.

Vinstandelar populära

Cirka 200 000 anställda i ett hundratal företag är delaktiga i vinstandelssystem. Anslutningen har ökat snabbt under senare år och skulle säkert fortsätta att göra det om inte regeringen infört sin straffskatt. Vinstandelssystemen är populära hos såväl företagsledning som anställda. Alla tycker sig vinna på affären. Motivationen ökar och alla får en större kaka att dela på.

Det smått fantastiska är att det är just denna framväxande intressegemenskap inom företagen som upprör socialdemokratin och facket. Den fackliga solidariteten hotas, den solidariska lönepolitiken sätts ur spel, heter det. I botten ligger den nakna socialismen. Fack och socialdemokrati önskar inte ett spritt ägande, de vill inte ha en folklig kapitalism. De vill inte att klassgränserna bryts ner, de önskar inte ett egendomsägande, självständigt svenskt folk, då tappar den socialdemokratiska rörelsen i makt.

Stopp för bostadsrätter

Samma primitiva socialistiska tänkande ligger bakom regeringens brandkårsutryckning för att stoppa försäljningen av lägenheter i den s k allmännyttan till enskilda. Det är många svenskar detta berör. Mer än vart femte hushåll, och en än större andel av hela befolkningen, bor nu i allmännyttan. Här finns således många potentiella bostadsrättsinnehavare. I stället för att uppmuntra en utveckling som

innebär att många vanliga hushåll får en chans att äga sin lägenhet sätter nu regeringen i praktiken stopp för detta. Ett allmännyttigt hus eller företag som säljs går miste om de statliga räntesubventionerna. Därmed blir månadskostnaderna så höga att affären blir ointressant för de berörda.

Det finns ett märkligt mönster i socialdemokratins agerande. Så länge ägande och individuella förmåner av olika slag är koncentrerade till några få i samhället, så länge tolereras de. Om inte annat så kan det ju vara bra att ha dessa grupper att hetsa mot i valrörelser. Men när vinstandelar, konvertibler, frivilliga pensionsförsäkringar och bostadsrätter börjar spridas bland de många vanliga människorna då skakas det socialdemokratiska maktsystemet i sina grundvalar. Då rusar rörelsen ut med straffskatter och förbud.

Nej till valfrihet

Socialdemokratien tål inte människors fria val. Man vill inte ge människor rätt att välja på så väsentliga livsområden som barnomsorg, skola och vård. Och man vill inte ge medborgaren den självständighet och tillfredsställelse som ligger i att bygga upp ett eget ägande i form av bostad, banksparande eller aktier.

I dag talas det inte mycket om socialismen, i Sverige eller utomlands. Men i Sverige praktiseras den fortfarande. När alternativen och frivilligheten bryter fram då beläggs de med förbud. Detta är den svenska socialismen i ny tappning.